

РЕШЕНИЕ

№ 8023

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7652** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21008 от 31.07.2013г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от ЗД [фирма], представлявано от С. П. срещу съдебно решение от 10.06.2013г., постановено по нахд № 3904 на Софийски районен съд (СРС) Наказателно отделение, 101 състав, по описа за 2013 г. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р 10-17 от 23.01.2013г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 319, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 107, ал. 1 КЗ.

С касационната жалба се релевират основания за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че застрахованият не е изпълнил задълженията си, тъй като не е представил всички необходими документи на застрахователя, в това число и банкова сметка, по която да бъде преведена сумата на застрахователното обезщетение. Излага довод, че се касае за имуществено

застраховане и сроковете за произнасяне произлизат от чл. 208 КЗ. Посочва, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН и преклузивният тримесечен срок е изтекъл. Твърди също, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспорения съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. Алтернативно се иска изменение на наказателното постановление, като се наложи минималната законова санкция.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от юрк. А.. Поддържа жалбата и моли да отмени решението и наказателното постановление, като неправилни и незаконосъобразни.

Ответникът - заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ се представлява от процесуален представител – юрк. К., която оспорва касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № Р 10-17/23.01.2013г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че ЗД [фирма] е сключил застрахователен договор за застраховка „Автокаска“, относно лек автомобил Ситроен Б. с ДК [рег.номер на МПС], собственост на П. В. С.. На 27.12.2011г. в застрахователното дружество е заведена претенция от застрахования за изплащане на застрахователно обезщетение. На същата дата застрахованото лице е предоставило на дружеството всички необходими документи, с оглед установяването на размера на претенцията. Щетата е определена като икономически тотал и на 09.02.2012г. лицето е представило в ЗД Б. И. АД удостоверение от ОД „Пътна полиция“ – [населено място], видно от което на същата дата лекият автомобил е спрял от движение и снет от отчет. В КФН е постъпила жалба на 11.04.2012г., касаеща липса на произнасяне от страна на ЗД Б. И. АД. По повод на горното обстоятелство КФН е изисквала от застрахователното дружество писмени обяснения и препис от цялата налична документация. При проверка на наличната документация е установено, че ЗД Б. И. АД е изплатило претендираното застрахователно обезщетение на 28.06.2012г, което е извън законоустановения 15 дневен срок от представяне на всички доказателства по чл. 105 от КЗ. На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно

нарушение (АУАН) за нарушение на чл. 107, ал. 1 КЗ, въз основа на който е издадено процесното НП.

СРС изцяло е потвърдил оспореното НП като е приел, че постановлението и акта за установяване на административното нарушение са съставени и издадени от компетентни органи. Въззивната инстанция е възприела, че АУАН е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл. 40 и чл. 43 ЗАНН. АУАН и НП съдържат изискуемите реквизити от чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. И в акта и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено и законовите разпоредби, които са били нарушени. Правната квалификация по чл. 107, ал. 1 КЗ е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Именно от датата на представяне на всички относими към процесния случай доказателства, а не от получаване на жалбата на Ц. С., тече срокът по чл. 34 ЗАНН за съставянето на АУАН. В случая той е съставен в тримесечен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, т.е. в съответствие с материалния закон и процесуалните правила.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е неоснователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК.

Въззивната инстанция е обосновала извод, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено, че застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл. 107, ал. 1 КЗ като не е определила и изплатила в качеството си на застраховател обезщетение или застрахователна сума в 15 - дневен срок от представянето на всички доказателства по чл. 105 КЗ.

Нарушението на чл. 107, ал. 1 КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на процесното административно нарушение може да бъде извършено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение в 15 - дневен срок от представянето на всички доказателства по чл. 105 КЗ да се произнесе по заведената при него застрахователната претенция. Съгласно чл. 105, ал. 1 КЗ застрахователните претенции се завеждат по реда и в сроковете, предвидени в застрахователния договор пред застрахователя, като последният е задължен да удостовери всяка заведена пред него претенция (чл. 105, ал. 2 КЗ). Самото удостоверяване е правно релевантен факт от категорията на юридическите събития, при настъпването, на който за застрахователя възниква задължение да разгледа застрахователната претенция и да се произнесе по същата в законоустановения срок, като я уважи или откаже да изплати обезщетението (арг. чл. 107, ал. 1 КЗ). За извършеното нарушение нормата на чл. 107, ал. 1 КЗ предвижда имуществена санкция от 1000 до 20 000 лева. Установено е, че за ЗД [фирма] това се явява повторно нарушение, тъй като спрямо същото дружество има влязло в сила НП за същото по вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за

юридически лица от 2000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и наложил на жалбоподателя имуществена санкция в нейния предвиден минимум.

С оглед пълнота на касационните мотиви, следва да се посочи, че твърдението, че процесният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН е неоснователно. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това, в разглежданата хипотеза се касае за „повторност” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КЗ, а не за инцидентност на неизпълнение на задълженията.

Предвид всичко изложено, законосъобразен е крайният правен извод на въззивния съд, че правилно и законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора, поради което съдебното решение, предмет на касационен контрол, следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание ,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.06.2013г., постановено по нахд № 3904 на Софийски районен съд (СРС) Наказателно отделение, 101 състав, по описа за 2013 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.